

Пет милиона грађана Србије је преварено. И због тога никоме на фали ни длака с главе. Напротив, на следећим изборима поново ћемо сви, листом, гласати за оне који су кумовали овој превари деценије. А ко је то – па и да се не говори – зна се, или барем знају они који то желе да знају, а на изборима ће се тек видети.

А да су грађани Србије на највулгарнији начин преварени јасно је, јер од обећања вредног 1000 евра "по глави", једноставно нема ништа. Дефинитивно, потенцијални власници две новчанице од по 500 евра (пошто хиљадарки нема), односно акција толико вредних, ту невеселу новост сазнали су и буквално у последњи час, последњег дана, у моменту када им је требало бити уручено оно што им је обећано – бесплатне акције од продаје великих јавних предузећа.

Финансијска криза која тресе Волстрит и друге финансијске центре широм планете уздрмала је, несумњиво, и овдашње финансијске кругове, а искоришћена је к'о богом дана прилика да се потражи оправдање за неиспуњавање обећања, која се иначе, и по правилу, морају испуњавати. Нарочито када стижу из врха Владе и наводно експерата, који „у малом прсту“ држе економију, финансије, развој...

Занимљиво је да је председник владе изјавио, убрзо након ескалације кризе у свету, као уосталом и његови заменици, потпредседници, министар финансија, економије и развоја и остали, да је криза код нас „показала зубе, учинила своје и да – јењава“. Тако да наводно и речено оправдање за „одлагање“ доделе обећаних акција и није баш на чврстим ногама. А у лажи су дуге уши.

С друге стране, власт објашњава да и непотпуни спискови потенцијалних власника бесплатних акција нису до краја ажурирани, па то, заправо, ствара пометњу и спречава поделу хартија од вредности! Наводно, не зна се укупан број грађана којима следује „бесплатна порција“, па док се то не среди и не уради мора да се сачека. Не липши магарче!

Да су „власници тапије“ на бесплатне акције уложили мало више труда, барем објашњење и обавештење, не би били тако немушти и било би бар благовремено, те не би деловало тако неуверљиво. Овако, јасно је да грађани баш и нису неки значајан фактор у размишљањима министара и да, ако нешто зашкрипи, једноставно „треба мењати грађане“, а не власт.

Циљ наравно није ни био да се бесплатни вредносни папири поделе, јер обећања су стизала у време када су „гласови грађана“ вредели сувог злата и значили фотељу у државном апарату, односно прилику да се „брци добро омасте“, а банковни рачуни подгоје. До неких нових избора смислиће се већ нешто ново, а можда ће се ипак, продати нешто од преосталих јавних предузећа. У овом часу, рачунице то недвосмислено потврђују и када би се и доделила нека цркавица „акционарима“ бесплатних (читај безвредних), акција, рецимо од продаје НИС-а, грађанима би припало, од обећаних 270 евра, тек десетак процената, или нешто мање, дакле, двадесетак евра – бруто! Таква рачуница, на самом старту указује да је реч о великој превари, превари деценије, о рачуну без крчмара и да од обећаних 1.000 евра никада неће бити ништа! Ако се не догоди неко чудо и рецимо, небо нам падне на главу!

Бесплатне акције нестале су без трага, у облаку дима. Али обећање је опет стигло – ево акција, можда не баш свих 1.000 евра, али стижу до краја ове или, не дај Боже дуже чекати, почетком следеће године. Па ко дочека.

А каква је била само гужва, како се само трошио новац, како је ревносно Агенција за приватизацију објављивала спискове оних који не могу, због којекких разлога, да добију „бесплатне“ акције, па те немате држављанство, те добили сте за неколико година стажа акције вредне неколико стотина динара, па не може „хлеба преко погаче“... И како су само преварени они који су се „одrekli“ тих истих акција, истина мале вредности – они су се дефинитивно одrekli свега. Штавише, сада не могу да се дочепају ни оних, готово безвредних акција које ипак, вреде више од „бесплатних акција“. Јер, 1.000 евра вредне „бесплатне акције“ на још су дужем штапу него пре.

И коначно, како би те исте „бесплатне акције“ добро дошле транзиционим губитницима, хиљадама и десетинама хиљада пензионера са незнатним примањима, како би само добро дошле оним бескућницима да плате неку станарину, да се прехране... студентима да плате школарине, а родитељима да скупе паре за „бесплатно основно школовање“. Не смета ни то што је „криза за нас прошла“, што нас је, како веле у Влади готово у великом

Куд се дедоше бесплатне акције?

Пише: Бранислав Костић
четвртак, 13 август 2009 20:42

луку заобишла. Када би само некако успели да се дочепамо тих 1.000 евра! Ко би нам био раван.

Овако, уместо да се они који су најодговорнији огласе, да барем кажу да су погрешили у процени (да нису рачунали на свестку финансијску кризу која нас је часом заобишла), они мудро ћуте и истурају своје гласноговорнике (добро плаћене) да народу објашњавају и објасне како ће бесплатне акције вредне 1.000 евра добити – „мало сутра“.